

Anul Jubiliar

Bună seara, prieteni. Sînt fericit să fiu aici în seara aceasta și—și să am primirea aceea foarte frumoasă, fiecare dorea să—să vin înăuntru. Aceasta mă face să mă simt foarte bine.

² Eu—eu nu am avut așa mult ocazia să vorbesc, sau să studiez, sau nimic, deoarece toate serviciile mele s-au schimbat. Astfel, mie doar îmi place să vorbesc. Fiecare știe asta. Eu presupun că eu . . . Mama a zis că eu am vorbit înainte să umblu. Voi știți cum îi vechea zicală despre aceea. Astfel eu sînt foarte fericit să știu că Dumnezeu mi-a schimbat inima, că vorbirea este despre El. Vedeți? Și eu doar vreau să mor vorbind despre El, cîntînd laudele Lui și să fac ceea ce cred eu că este drept.

³ Noi nu avem prea mult timp, deoarece noi avem serviciul de împărtășire în seara aceasta. Miercuri seara va fi serviciul de învățătură, unde noi vom învăța, dacă Domnul va voi.

⁴ Acum, în seara aceasta, doar pentru un scurt timp, cîteva minute, cu voia Domnului, eu doresc să . . . Este cumva puțin neașteptat, voi știți, deoarece aceasta este întotdeauna . . . Eu cred că Biblia a zis, “Fii gata la timp și ne la timp. Să vrei să dai, sau gata să dai, un răspuns pentru nădejdea care este în tine.” Și astfel dacă eu pot mărturisi spre speranța care este în mine, păi, aceasta va fi o binecuvîntare pentru mine să vă spun, și eu sper că aceasta va fi o binecuvîntare pentru voi să o primiți, și să știți că prin credința voastră corespunde cu același lucru. Și aceeași credință care este în mine stă în voi, și noi sîntem împreună cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu.

⁵ Am fost bucuros să aud despre aceste treziri acum, la biserica Metodistă în New Albany. Eu nu am luat cea una despre Louisville, dar poate voi ați luat, despre care Fratele Fleeman tocmai ne-a spus. Dacă voi sînteți în preajma acelor treziri, participați la ele. Mergeți afară și să fiți reprezentați cu copiii lui Dumnezeu, să arătați de care parte sînteți. Noi sîntem de partea Domnului, și noi vrem să fim reprezentați cu poporul Lui.

⁶ Acum, Miercuri seara, așa cum Fratele Neville a spus, este serviciu de învățătură. Eu cred că ei au un fel de clasă de învățat, nu-i așa, Frate Neville? [Fratele Neville zice, “Da.”—Ed.] Acea este foarte bine.

⁷ Învățînd Cuvîntul întotdeauna ține Biserica zidită. Noi trăim . . . “Omul nu va trăi numai cu pîine, ci prin fiecare

Cuvînt care iese din gura lui Dumnezeu.” Și azi dimineată noi am vorbit despre cît de infailibil era Cuvîntul acela, cum a trebuit ca El să se împlinească!

⁸ Și după ce ei au cîntat, m-am gîndit, “Bine, despre ce voi vorbi?” Și s-a întîmplat să mă gîndesc, “El a zis, ‘Toți sfinții vor avea o Pecete pe fruntea lor.’” Vedeți? Cînd noi ajungem acolo, toți sfinții vor avea Pecetea în fruntea lor.

⁹ Și m-am gîndit, în seara aceasta, ca eu să citesc o bucățică mică de Scriptură din Biblie, aici pe undeva, și acolo în Evangheliile. Și Isus, după ce El și-a sfîrșit vorbirea Lui, El a zis:

Astăzi, aceea, aceste cuvinte sînt *împlinite* . . .

¹⁰ Acum, Cristos, în începutul Lui, începutul slujbei Lui; a fost născut, desigur, în lume, Fiul lui Dumnezeu. Și El a fost născut, Isus Domnul. Și apoi după opt zile, a tăierii Lui împrejur, I s-a dat . . . Acum, El a fost născut Cristos Domnul, mai degrabă, și i-a fost dat Numele de Isus. Isus a fost Numele Lui dat. Cristos era titlul Lui despre ceea ce era El. El era Cristosul, unsoiul lui Dumnezeu, cînd El s-a născut.

¹¹ Și acum, știind că serviciul de împărtășire durează de obicei cam multșor, și eu nu vreau să vorbesc prea mult, ci doar suficient pentru una bună, cum noi simțim Duhul lui Dumnezeu că intră printre noi, astfel ca noi să putem avea serviciile.

¹² Acum amintiți-vă de toate celelalte servicii care au fost anunțate, trezirile peste tot, cei bolnavi și nevoiași. El tocmai mi-a vorbit despre, faptul că el a vizitat o casă cu un timp în urmă, unde un băiat, posedat de demon, și vrînd să fie eliberat. Acum, Biblia a spus ca noi să—să ne adunăm împreună și să ne rugăm pentru acești oameni.

¹³ Voi știți, atunci, acolo este o—o doamnă mică cu numele de Georgie Carter care a fost vindecată, printr-o viziune, oh, cu mulți ani în urmă. Și ea a fost luată de pe patul de suferință cu TBC; zăcînd acolo opt ani și nouă luni, nici măcar nu s-a ridicat din pat. Și eu am fost . . . m-am dus jos să mă rog pentru ea. Și eu . . . Voi cunoașteți povestea, cum tatăl și mama nu au crezut în vindecare Divină, și eu nu am fost prea bine venit. Și fata vroia să fie vindecată.

¹⁴ Apoi într-o zi, acolo la Fratele Wright, eu am fost acolo avînd un—un serviciu de botez, și fata a vrut să fie botezată. Iar ea nu a putut să se scoale din pat, desigur. Ea nu a mai fost afară de opt sau nouă ani.

¹⁵ Și eu mă rugam acolo în sălbăticiune, sau în pădure. Și Sora Wright a sunat clopoțelul ca noi să venim la cină. Și eu doar mă rugam așa, și Prezența Domnului nostru Isus era așa de aproape, încît eu nu am luat seama că sună clopoțelul. Și a

început să se ajungă spre întuneric. Și am văzut o Lumină strălucind în jos printr-un tufiș de corn, și a zis, “Du-te pe calea spre ai lui Carter.”

¹⁶ Frate Wright, tu ai fost cu mine. [Fratele George Wright zice, “Da, domnule.”—Ed.] Și când noi am ajuns acolo, întocmai exact în felul în care a spus viziunea, în felul acela s-a întâmplat. Și Georgie a fost vindecată instantaneu, de la a fi în suferință nouă ani și opt luni, fără să se miște din pat. Și ea nu a mai fost înapoi în pat, din câte știu eu, afară doar dacă ea a avut o răceală rea sau ceva, pînă acum.

¹⁷ Și eu înțeleg că ea este bolnavă serios. Când am avut adunarea jos la Fratele Wright aici, înainte ca eu să plec peste ocean, fata a fost acolo sus. Și am putut. . . Am spus Fratelui Wright, după ce a plecat ea, ceva în Duhul Domnului continua să mă preseze să mă duc la Georgie. Și acum eu aud că ea este în ultimul stadiu de cancer la sîn. Și ea a cedat, să moară, și urma să meargă înainte și să accepte moartea ei.

¹⁸ Și a zis că ea a auzit că eu vin înapoi, și, binecuvîntată-i fie inimioara ei, ea s-a ridicat din pat, și a zis. . . a crezut că va fi vindecată acum. Astfel aceea este multă credință, eu. . . să crezi că Dumnezeu va auzi rugăciunea muritorilor. Astfel, eu—eu—eu o iubesc pe Georgie, ca pe sora mea. Și eu vreau ca voi să vă uniți cu mine în rugăciune, ca Dumnezeu să-i cruțe viața. Eu. . . dacă El îmi va spune doar ce să spun acum când eu ajung acolo.

¹⁹ Așa de mulți alții! Dl. Wiseheart, Fratele Jim Wiseheart care obișnuia să vină aici, băiatul fratelui său este acolo la spital. El tocmai a sunat, cu o boală a lui Hodgkin. Acea este mai rea decît cancerul, voi știți.

²⁰ Și noi am avut un caz din acela vindecat, chiar aici în tabernacol, recent. Vă amintiți, fata tînără, doctorul i-a dat treizeci de zile de trăit; era o elevă de liceu aici. Și mama ei a venit sus și și-a predat viața lui Cristos și a fost botezată, și fata, de-asemeni. Și ei au zis, “Țineți aceasta de la ea, să nu-i spuneți că moartea este asupra ei.” Și înainte de asta, venind în jos prin rînd aici, în dimineața aceea, Duhul Sfînt a prins-o, a știut ce a făcut ea, și așa mai departe. Și ea a fost vindecată instantaneu, încît ei nu au putut măcar să găsească nici o pată din aceasta. Și aceea a fost cam cu doi sau trei ani în urmă. Și eu am întilnit pe fată, cam cu un an în urmă. Eu cred că acum ea este măritată și doar o duce bine, nu a mai văzut nimic din aceasta.

²¹ Acum, Dumnezeu poate să vindece boala lui Hodgkin. Nu face nici o deosebire. “Eu sînt Domnul care vindecă toate bolile tale.” Astfel să vorbim cu El, un picuț, pentru. . . în locul celor bolnavi, și pentru mersul înainte al serviciului.

22 Acum, bunule Tată Ceresc, așa cum ne-am adunat aici în acest locușor drăgălaș, poate nu atât de mult pentru ochi, de privit, ci, Tată, noi ne simțim așa ca acasă aici, doar știind că Tu ne-ai binecuvîntat de așa multe ori. Simțim, pentru acest locaș mic, ca Iacob, în noaptea aceea, după ce a fugit de fratele său; a avut o viziune, văzînd Îngerii lui Dumnezeu urcînd și coborînd pe o scară; a rostogolit pietrele laolaltă, și a zis, “Aceasta este casa Domnului.” Tată, mă rog ca Tu să binecuvîntezi pe aceștia care s-au adunat aici în casa Domnului, în seara aceasta, la Betel.

23 Ascultă rugăciunile noastre pentru aceștia care sînt bolnavi; tînărul acela posedat de demoni care vizitează pe fratele nostru.

24 Și ne rugăm pentru micuța Georgie, Doamne. Dumnezeule, nu lăsa ca moartea să o înghită. Tu ai cruțat-o, doisprezece, patrusprezece ani acum, și mă rog ca Tu să continui. Tu Care ai putut să iei TBC-ul afară din ea, poți să iei cancerul de la ea. Tu ești Dumnezeu. Și noi Te iubim, Tată, și noi cerem aceasta cu credință neclintită.

25 Că acolo în spital, tînărul acela, soldat tînăr care zace acolo, pe moarte, toate speranțele sînt duse. Dar, Tată, aceasta a fost în felul acela al unui ceas, cînd Tu i-ai vorbit lui Pavel, zicînd, “Fii cu curaj bun, Pavele.” Vorbește din nou, Doamne. Eu mă rog ca Tu să cruți viața băiatului. Admite aceasta. Fie ca el să nu moară, Doamne. Fie ca el să trăiască, pentru ca Gloria lui Dumnezeu să poată fi adusă în viața lui.

26 Ajută-ne, în seara aceasta, acum în serviciu. Iartă-ne de păcatele noastre. Fără să știm să spunem un cuvînt, noi Îți predăm toate lucrurile, și cerem ca gloria să fie a Ta, căci noi o cerem în Numele lui Isus, Fiul Tău. Amin.

27 Acum, mie doar îmi place să vorbesc despre Acela la care ne închinăm aici, Domnul Isus. El este așa de bun cu noi, și noi toți Îl iubim. Eu sînt sigur, în seara aceasta, că aceasta ar fi tocmai adîncul inimilor noastre, să ne dăm seama că El era în mijlocul nostru, dacă noi am putea numai să-L vedem. Dar El este aici, eu vă voi asigura de aceasta. Că Duhul Sfînt care umple pămîntul, marea, și cerul, este în acest auditoriu aici cu noi în seara aceasta. Și El—El, noi... Laudele noastre sînt acceptabile în ochii Lui, și Lui îi place să fie venerat.

28 Acum pentru cîteva gînduri fundamentale, că de ce sîntem noi aici. Casa lui Dumnezeu este o casă de corectare. Legea pornește de la casa lui Dumnezeu.

29 Și eu cred, că la timpul în care trăim noi, și în special în aceste ceasuri întunecate umbroase, după o călătorie și urmărind toate națiunile, există numai o singură speranță pe care eu o pot vedea rămasă, și aceea este a doua Venire a

Domnului Isus. Și El este doar tot atît de sigur că va veni, așa cum a fost El aici de prima dată. Eu cred aceasta din toată inima mea, cu toată viața mea.

³⁰ Căci, Cuvîntul Lui, așa cum am văzut azi dimineață, trebuie să fie împlinit. El este gîndurile lui Dumnezeu manifestate prin Cuvîntul Lui, și aduse la o realitate. Noi am avut subiectul azi dimineață, dacă unii dintre străini, “La început era Cuvîntul, și Cuvîntul era cu Dumnezeu, și Cuvîntul era Dumnezeu.” Acum, Cuvîntul era începutul. Dar înainte ca El să fie un Cuvînt; un—un Cuvînt este un gînd manifestat. Dumnezeu a trebuit să-L gîndească înainte ca El să-L poată face un Cuvînt. Atunci El a vorbit Cuvîntul, și Acesta s-a materializat.

³¹ Acum, același Unul care a trimis pe Domnul Isus aici, prin Cuvîntul Lui vorbit, El s-a materializat și a devenit Fiul lui Dumnezeu; a murit, ca un nevinovat pentru cei vinovați, să ne răscumpere înapoi la părtășie cu Dumnezeu. Ca noi să putem, care eram odată înstrăinați de Dumnezeu, putem acum să fim aduși aproape de Dumnezeu, prin jertfirea Singelui Fiului neprihănit al lui Dumnezeu. Tot așa de sigur cum a venit Isus de prima dată, ca un Răscumpărător, El vine a doua oară ca un Mire. El—El—El vine.

³² Și, deși, de multe ori ne gîndim, “Păi, . . . Oh, a trecut mult timp. Și noi ne-am gîndit la aceasta cu anii.” Asta-i ce au gîndit ei înainte de prima Lui venire. Și ei sînt gata să gîndească același lucru de a doua Venire. Deoarece, Biblia a spus că ei vor zice, “Nu există nici o diferență față de timpul în care au adormit părinții noștri.” Dar atunci în ceasul în care nu vă gîndiți, se va întimpla. Acum ni se cuvine. . .

³³ În America, ca Creștini Americani, Dumnezeu o să ne ceară mult din mîinile noastre, deoarece noi avem adevărata Lumină a Evangheliei și omitem să O folosim așa cum ar trebui să o facem. Astfel, în seara aceasta, eu vreau să vorbesc către Creștini, privind felul cum puteți să întristați timpul de pocăință pentru voi; și cum că voi ați putea fi absolut marcați afară, să nu aveți parte cu Cristos, prin a face alegerea greșită.

³⁴ Acum, aceste lucruri sînt puțin cam dure. Dar aceasta trebuie să devină dur, din cînd în cînd, să—să ne facă să apreciem pe Domnul Isus.

³⁵ Un frate m-a întîmpinat, astăzi, așa cum am ieșit, și el a zis, “Frate Branham. . .” Necazuri financiare i-a împovărat inima. El a zis, “După ce am auzit despre oamenii săraci din India, și așa mai departe,” a zis, “dar totuși de fiecare dată. . .” A zis, “Eu am sănătate bună, și, dar fiecare lucru întotdeauna mă izbește jos.”

³⁶ Am zis, “‘Fiecare fiu care vine la Dumnezeu trebuie să fie pedepsit de Dumnezeu.’”

³⁷ Fiecare, noi doar trebuie să fim încercați; biciul lui Dumnezeu pus peste noi, se pare că sîntem inocenți. Dumnezeu face aceasta să dovedească că noi sîntem fii. “Acei care nu pot suporta pedeapsa sînt copii nelegitimi,” sau nu sînt fii adevărați ai lui Dumnezeu. Dar bărbatul acela sau femeia care poate suporta și își iau bătaia lor, și fiecare lucru care merge rău, încă privesc în sus și zic, “Doamne, eu Te iubesc,” acela este. Acela este, “Cel—cel care îndură pînă la sfîrșit, acela va fi salvat.” Acum, mie îmi place asta, vouă nu? [Adunarea, “Amin.”—Ed.]

³⁸ “Și știind aceasta, că necazul lucrează răbdare; răbdarea lucrează nădejde; nădejdea nu ne face de rușine.” Ia te uită. Vedeți? “Necazurile lucrează răbdare.” Fiți răbdători. “Și nădejdea nu ne face de rușine.” Și noi avem nădejdea, în seara aceasta. În toate necazurile noastre, totuși, aceasta lucrează. Necazurile ne fac răbdători, așteptînd după Venirea Domnului.

³⁹ “Cînd El va fi descoperit din Cer a doua oară, în slavă și măreție, marea își va da morții ei. Trupurile putrezibile ale celor adormiți, în El, vor fi schimbate și făcute asemănător Propriului Său trup glorios, prin care El este în stare să-și supună toate lucrurile pentru Sine.” Și ce sîntem noi, în seara aceasta, decît să fim fericiți, Creștini veseli, așteptînd după ziua aceea mare a Venirii Domnului.

Isus, aici, vorbind din nou asupra Cuvîntului.

⁴⁰ Cu un timp în urmă, acolo era un frate drăgălaș care a venit să mă viziteze cîteva momente. El poate să fie în clădire acum. Eu nu-l văd. Dar el a zis, “Frate Branham, eu apreciez Cuvîntul.” Acesta este, Cuvîntul! Cuvîntul este stabilit. Acesta este lucrul care . . . Voi nu puteți avea credință doar pe ceva ce a spus cineva. Aceasta trebuie să aibe o temelie. Și ce altă temelie ar fi mai mare decît Cuvîntul lui Dumnezeu? Cînd, toate Cerurile și pămîntul vor trece, dar Cuvîntul Lui este tot așa de nesfîrșit cum este Eternitatea. El se va mișca înainte și înainte și înainte, pentru totdeauna El va fi același. Observați, Isus. . .

⁴¹ Așa cum noi o să trebuiască să ne grăbim chiar drept la text acum, din cauza serviciului de împărtășire. Și aceea este partea noastră. Fiecare om acum, și femeie, băiat sau fată, care cheamă Numele lui Isus, fixați-vă inimile acum, pentru pregătire pentru cina Domnului. Oh, acesta este un lucru minunat. Dumnezeu a zis, Isus Cristos a zis, “Dacă voi . . . Cel ce mănîncă trupul Meu, bea Sîngele Meu, are Viață veșnică, și Eu îl voi învia în ziua de apoi. Și cel ce nu mănîncă, nu are parte cu Mine. Și cel ce mănîncă și bea nevrednic, mănîncă și bea osînda pentru el însuși.” Ce timp! Acum să ne pregătim pentru acest mare eveniment glorios în cîteva momente. Unul dintre cele mai mari care, eu cred, că noi avem în tabernacol, este seara împărtășirii.

42 Acum, în zilele timpurii ale slujbei Domnului nostru aici, El a venit în Capernaum, eu cred, din nou. “Și S-a așezat jos, la Sabat, în templu. Și slujitorul templului I-a înmînat sulul să citească.”

43 Ați observat, că noi avem unele din aceleași obiceiuri? Isus, El citea Scripturile, apoi își baza învățătura Lui pe Scriptură. Aceasta era contrar uneori cu ceea ce credea poporul Iudeu că era, dar, totuși, cine putea—cine Îl putea acuza? El era Domnul Slavei.

44 Și El a citit Acolo unde Isaia a spus:

El m-a uns să predic anul de îndurare al Domnului.

45 Și atunci cînd El a făcut asta, El a închis, și a rulat sulul, și l-a așezat jos; s-a întors către oameni, și a zis:

În această zi a fost împlinit acest cuvînt înaintea voastră.

46 Acum, Isaia, cu multe sute de ani, probabil că între cinci și opt sute de ani înainte de aceasta, a profețit sub inspirație, căci Cristos, cînd vine El, El va fi uns “să predice anul de îndurare al Domnului.” Atunci aceasta trebuia să devină întocmai exact în acel fel, căci, Dumnezeu, deși profetul Lui, a vorbit Cuvîntul Lui, și Cuvîntul Lui trebuie să se îplinească.

47 Așa cum am avut azi dimineață, despre Isaia, că poporul. . . Deși Isus a făcut multe lucrări puternice înaintea lor, totuși, ei nu au putut să creadă, deoarece Isaia a zis, “Cine a crezut mărturia noastră? Cui i s-a descoperit brațul Domnului.” El a zis, “Ei au urechi dar ei nu pot auzi, și ei au ochi dar ei nu pot vedea. Și ca ei să poată fi convertiți.” Deoarece Isaia a zis că, atunci oamenii nu au putut înțelege minunile și lucrurile pe care Isus le făcea înaintea lor. Voi știți, că aceeași profeție. . .

48 Observați, profeția se repetă. Ați știut voi căci Cuvintele lui Dumnezeu se repetă, merg în cicluri? Spre exemplu, odată în Scriptură, eu am citit acolo, încercam să duc o citire de trimitere, în jos de tot prin Biblie, unde ea spune, “Și eu. . .” În Matei, capitolul al 2-lea, unde. . . sau 1-ul capitol, eu cred. A zis, unde a fost împlinit de Domnul, prin profet, “Am chemat pe Fiul Meu din Egipt,” vorbind despre Isus fiind chemat afară din Egipt. S-a referit din nou la aceasta, cînd Dumnezeu l-a chemat pe Israel afară, căci Israel era Fiul Lui. Și Scriptura la care ei. . . la care se referea Matei, era tocmai Scriptura prin care El l-a chemat pe fiul Său, Israel, afară din Egipt, El de asemeni și-a chemat Fiul Său, Isus, afară din Egipt. Vedeți?

49 Și aceste Scripturi, în seara aceasta, pe care noi le citim Aici, sînt împlinite din nou în zilele Neamurilor. “Ei au ochi dar ei nu pot vedea. Ei au urechi dar ei nu pot auzi.” Și

Dumnezeu face miracole și semne și minuni, și oamenii doar simplu își închid ochii la aceasta, pentru că profeția a spus că va fi în felul acesta.

⁵⁰ Acum, Isus a fost profețit, prin Isaia, “să predice anul de îndurare.” De asta vrem noi să ne ocupăm, în seara aceasta, acum. Acum, “anul de îndurare,” era acesta, că, de-a lungul timpului, între un anumit număr de ani. “Anul de îndurare” este anul numit, în Scrierile Vechi, “anul de jubileu.” Ei vin de fiecare . . . Eu cred că a fost sau . . . La fiecare șapte ani era un an jubiliar.

⁵¹ Și la fiecare șapte ani ei lăsasă pământul să se odihnească. Ei nu au crescut roade pe el, sau nu . . . nu plantau recolte. Ei lăsasă recoltele lor, în câmp, să se odihnească, la fiecare șapte ani, și la timpul acela era un jubileu.

⁵² Și de fiecare dată când era un sclav care a fost vîndut, sau un Evreu, un om și-a vîndut copiii pentru sclavie . . .

⁵³ Acum, aceea sună ca un lucru îngrozitor, dar eu am stat cu cîteva seri în urmă și am urmărit același lucru avînd loc. Când, oamenii își aduceau fetele lor, femei tinere, și le puneau în piața de sclavi, și le dezbrăcau, și le vindeau acolo ca sclave. Unul din oameni care era înăuntru, nu în grupul nostru, dar s-a unit cu noi acolo, a cumpărat o doamnă tînără drăgălașă, pentru suma de treizeci și cinci de dolari, și a primit o—o scriere în lege întocmai cum voi obțineți un certificat de mașină. Unele s-au vîndut pentru zece dolari. Unele au fost doar dăruite. Și cum că, în orice loc unde Numele Domnului Isus Cristos nu este respectat, ființa umană și femeile devin nimic mai mult decît animalele.

⁵⁴ Și cum ar trebui ca noi să lăudăm pe Dumnezeu pentru țara în care trăim, pentru moraluri și alte lucruri. Este o rușine cum tratăm noi lucrurile așa cum le tratăm, ca libertăți de la Dumnezeu.

⁵⁵ Acum, ei vindeau un sclav. Apoi această—această fată de aici, acum, ea poate merge afară și să fie o soție, sau ea poate fi o servitoare. Ei o vînd; se uită la dinții ei, o vede cît de tare este ea, dacă ea poate să lucreze sau nu, sau dacă ea este o fecioară sau nu, și așa mai departe. Și voi le puteți cumpăra, luați atît de multe cîte vreți, atît de multe cîte puteți să le îngrijiți, pentru cît de multe puteți plăti.

⁵⁶ Și, acum, același lucru a fost în zilele legii, cînd ei au luat un sclav și l-au vîndut. Apoi, la fiecare șapte ani acolo era un an jubiliar care venea. Acum, acesta era un timp măreț, și el are o mare însemnătate pentru oamenii de astăzi. Timp măreț!

⁵⁷ Acum, sclavii ar fi fost în câmp, sau oriunde erau ei, la lucru, și apoi poate aplecați sub povara supraveghetorului de sarcini, proprietarul. Și el era domn și stăpîn deplin peste ei,

deoarece el avea o hîrtie legală care arăta că acest sclav îi aparținea lui. El îl trata ca pe un cal, sau orice vroia el. El era sclavul lui.

⁵⁸ Dar, atunci, la fiecare șapte ani, aceasta era legea lui Dumnezeu, că era un an jubiliar. Și cînd venea acest an jubiliar, atunci preotul străbătea țara, sunînd din trîmbiță, și fiecare sclav care a fost cumpărat cu un preț, și a devenit un slujitor, i se dădea privilegiul să fie făcut liber, și să meargă înapoi acasă din nou, înapoi la cei dragi ai lui. El era răscumpărat înapoi, prin har. El nu trebuia să plătească nimic. Cei dragi ai lui nu trebuiau să plătească nimic. Acesta era un act al lui Dumnezeu. Ce frumoasă ilustrare!

⁵⁹ Astăzi, acei bărbați și femei, în țara noastră și peste tot în altă parte, s-au vîndut pe ei înșiși la păcat, bînd, jocuri de noroc, chefuind, făcînd lucruri pe care ei nu ar trebui să le facă, și devin sclavi la diavolul. Unii . . .

⁶⁰ Am întîlnit o doamnă tînără, aici nu de mult. Ea a zis, "Frate Branham, eu aș da orice dacă aș putea numai să rup această bandă de whiskey." Ea a zis, "Eu am început cînd eu eram o fetiță, am mers cu un băiat care a bătut. Noi am început să amestecăm băuturile, și eu am devenit o sclavă perfectă la aceasta. Dacă eu nu îl am," a zis ea, "eu doar înnebunesc. Dacă aș putea numai să scap de aceasta!"

⁶¹ Eu am zis, "Tu nu o poți face tu însăși, dar eu cunosc pe Cineva Care poate să-l rupă pentru tine. Domnul Isus Cristos a venit să te facă liberă."

⁶² Acum, dacă voi veți observa, în simbol, acel an jubiliar se repetă acum din nou. La fiecare anumit interval există o trezire care lovește pămîntul. Doar o mare trezire Galeză, ea s-a încheiat nu demult. Oamenii . . . noi am putea merge și să avem Billy Grahame și Oral Roberts pe peste tot în țară, pretutindeni. Și nu contează cît de mult încercăm noi, cît de mareț încercăm să-i organizăm pe oamenii noștri împreună, și să-i grupăm, este nevoie de Dumnezeu să aducă o trezire. Nu contează . . .

⁶³ Noi încercăm să avem o organizație a Oamenilor de Afaceri Creștini. Aceea este bună. Acum ei încearcă să aibe o—o asociație a predicatorilor interdenominaționali. Toate acelea sînt bune. Dar, frate, atît timp cît este doar omul, nu se va alege nimic de ea. Dar este nevoie de Duhul lui Dumnezeu să intre printre oameni!

⁶⁴ Acum în această mare trezire Galeză care a început, acela a fost un timp jubiliar pentru poporul Galez. Acolo au început, doar o grămadă de oameni analfabeți, doar predicînd Evanghelia. Și Puterea și slava lui Dumnezeu a început să cadă, încît oamenii de afaceri mergeau la lucru și ședeau la birourile lor, și plîngeau ca bebelușii, și închideau întîlnirile

lor, prăvăliile lor. Fermierii în câmp ședeau la plugurile lor, arînd. Ei își opreau echipele lor și ieșeau afară în câmp, păcătoși de rînd, și își ridicau mîinile sus către Dumnezeu, și strigau după milă. Oamenii umblînd pe drumuri, și peste tot. Fluierile au început să sufle, și toate celelalte. Acolo era o trezire în toi.

⁶⁵ Aceea este ce are nevoie America în seara aceasta. Ea nu are nevoie de un Billy Graham, nici nu are ea nevoie de un Oral Roberts. Ceea ce are ea nevoie, în seara aceasta, este Duhul Sfînt mișcîndu-se printre oameni, pretinzînd anul de libertate. Asta-i adevărat. Nu are nevoie de o nouă organizație. Nu are nevoie de o nouă așezare. Singurul lucru de care ea are nevoie este Duhul Sfînt să vină în Putere de convingere. Voi ați putea predica Evanghelia pînă încărunțiți; voi ați putea lucra semne și minuni pînă cînd încărunțiți; numai dacă Dumnezeu iese afară între oameni și merge să se miște.

⁶⁶ Păi, cînd a început trezirea aceea, un predicator a mers jos într-un loc unde era un podeț tubular care traversa drumul. Și el a ajuns. . . și-a oprit calul, și s-a urcat pe acest podeț, și a zis, “Dumnezeule Atotputernic, acest oraș este tot poluat aici jos.” A zis, “Determină pe fiecare bărbat, femeie, băiat sau fată, care trece peste acest podeț, să cadă sub căință prin Duhul Tău.” El a mers și a luat un bun, războinic credincios, l-a băgat sub locul acela, să se roage. A stat acolo, zi și noapte, postînd, și rugîndu-se.

⁶⁷ El a mers înainte în oraș, și a cerut permisiunea să ceară binecuvîntarea la masă, înainte de servirea mesei. A zis, “În regulă.”

⁶⁸ Și el s-a ridicat și a zis, “Doamne Dumnezeule, determină pe fiecare bărbat și pe fiecare femeie care șade la această masă, să vină sub căință.”

⁶⁹ Și s-a spus, și s-a scris prin ziare, că, “Oamenii treceau peste podețul acela, și își opreau caii pe drum, și au început să plîngă și să strige.” “Bărbați și femei veneau la masă și ședeau jos și-și luau mîncarea, și o împingeau înapoi, și plîngeau și strigau și se pocăiau.”

⁷⁰ Acela-i felul de trezire de care avem noi nevoie în seara aceasta, unde Dumnezeu intră între oameni.

⁷¹ Noi putem începe o adunare, să lucrăm semne și minuni. Eu am observat-o aici. Eu merg afară, și uneori, în adunare, orbii văd, surzii aud, oamenii vin în jur și privesc, zicînd, “Asta este minunat.” Cînd trezirea s-a dus, voi nu mai auziți de ei. Ei sînt drept înapoi afară, “Păi, da, eu cred în aceea.”

⁷² Ce aceasta are nevoie, nu este un predicator nou. Ce ea are nevoie este Duhul Sfînt, să meargă afară între oameni, să meargă să-i agite, să flămînzească și să înseteze pentru cauza

neprihănirii. “Binecuvîntați sînt ei cînd ei flămînzesc și însetează după neprihănire, căci ei vor fi umpluți.” Oriunde este aceasta, este nevoie de Duhul Sfînt să o facă.

⁷³ Acum, în aceste zile cînd acești preoți... Ei luau omul acolo afară, și poate săpau în lanul de porumb; stăpînul mergea jos, bătîndu-l cu biciul, “Grăbește-te acolo! Trebuie să vă grăbiți cu aceasta!”

⁷⁴ Dar îndată ce a sunat trîmbița aceea, omul acela putea să arunce sapa aceea jos, zicînd, “Eu nu voi mai săpa cu ea.” Și acel supraveghetor, acelui mînător de sclavi, i-a fost interzis să se mai atingă de el, deoarece el era liber. De ce? El a auzit vestea bună. Jubileul era în toi. Ispășirea a fost făcută, și toți sclavii puteau merge liberi.

⁷⁵ Îmi amintesc de mine, oh, doamne, cînd am auzit vestea bună că a venit la inima mea. Ca un băiat micuț păcătos întins pe patul de spital, doctorul a zis, “Tu mai ai încă trei minute să trăiești.” Am auzit un sunet din Cer, care mi-a spus că anul jubiliar era în toi.

⁷⁶ Eu l-am acceptat pe Domnul Isus, am dezlegat toate cătușele păcatului, și am zis către Diavolul, “Tu nu mă mai poți vătăma, deoarece eu mi-am dat viața lui Cristos Isus, și tu nu mă mai poți biciui.” De atunci, el m-a speriat, de multe ori. Dar el nu a fost în stare să mă atingă de atunci, deoarece el este doar un înșelător. Eu îi pot auzi biciul pleznind și pocnind, și așa mai departe, dar acesta nu-i ajută la nimic. Deoarece, el nu mă poate prinde, deoarece eu aparțin Domnului acum. Asta-i adevărat.

⁷⁷ Acum noi observăm pe acest om, după ce el era liber să plece, el trebuie să meargă înapoi la casa lui, să meargă la cei dragi ai lui, să meargă înapoi la soția și copiii lui. El era liber. El nu mai trebuia să fie un sclav.

⁷⁸ Dar aici este tragedia. Dacă omul acela nu dorea să meargă înapoi, și el a vrut să rămînă acolo, atunci acest stăpîn a pășit la el, zicînd, “Tu dorești ca să fii încă sclavul meu?” “Da.” Atunci ei îl duceau jos la templu, și au spus-o în fața oamenilor, ca o mărturie publică, și-i puneau urechea la stîlp, și puneau o sulă, și-l marcau în ureche. Atunci el niciodată nu putea să fie liber. El trebuia să fie un slujitor atît timp cît trăia el. El trebuie să continue să-l slujească pe acest mînător de sclavi, atît timp cît trăia el, dacă el de bună voie a respins chemarea lui și ocazia de a fi liber.

⁷⁹ Acum stabiliți-vă, doar un moment. Pentru ultimii patruzeci de ani, în Statele Unite ale Americii, a fost în mod constant vicietul Duhului Sfînt, lucrînd printre oameni și indivizi, dînd semne și minuni, și tot felul de miracole. Oameni care au fost crescuți, din prostituate, din oameni nelegitimi, și așa mai departe, și făcuți gentlemen și Creștini. Acolo erau

acei care erau orbi, care și-au primit vederea. Urechi surde au fost deschise. Marele timp de jubileu pentru cei bolnavi și cei suferinzi, acei care au fost legați de Diavolul! În orice privință, dacă el era bolnav, dacă el era orb, dacă el era olog, au existat mii de mii de minuni lucrate printre oameni. A existat o trezire constantă care a mers, în biserici, pentru ultimii patruzeci de ani, a botezului Duhului Sfînt. Și a venit la timpul, ca o națiune, și în întregime, și ca un individ, și ca grup de biserică, noi L-am refuzat. Noi am plecat la o parte și L-am respins.

⁸⁰ Acum partea rea din aceasta este, prieteni, dacă voi întristați pe Duhul Sfînt odată prea des, atunci voi ați trecut linia de separare. Voi veniți la un punct unde nu mai există pocăință rămasă pentru voi, și veți fi pecetluiți în împărăția întunericului, unde niciodată nu veți mai vedea pe Domnul Isus. Voi nu veți mai vedea niciodată speranța Vieții, și veți fi însemnați afară definitiv și pentru totdeauna. Ce avertizare solemnă! Oh, eu sper că Duhul Sfînt adîncește aceasta în inima voastră.

⁸¹ Voi care stați la linia de margine. Voi care ați gîndit, de multe ori, "Mi-ar place să fiu un Creștin pe deplin predat, dacă eu pot măcar să mă hotărăsc cînd să o fac." Oh, fratele meu, soră, îți dai seama că aceasta poate fi ultima ocazie cînd tu să devii vreodată aceea? Aceasta ar putea fi ultima seară în care tu să ai ocazia să devii un Creștin credincios. Aceasta poate fi, din seara aceasta înainte, în care tu ai respins Mesajul lui Dumnezeu pentru ultima dată. Atunci tu vei fi, în privirea lui Dumnezeu, marcat în lepădare.

⁸² Acolo urmează să fie numai două clase de oameni în ziua din urmă. Amîndouă urmează să poarte un semn.

⁸³ Semnul lui Dumnezeu este botezul Duhului Sfînt, fără o umbră de îndoială. Eu am predicat aceasta nu de mult, chiar aici. Prin ajutorul Duhului Sfînt, și Cuvîntul lui Dumnezeu, am dovedit-o, că sigiliul lui Dumnezeu este botezul Duhului Sfînt. Efeseni 4:30 zice, "Să nu întristați pe Duhul Sfînt al lui Dumnezeu, prin care voi sînteți pecetluiți pînă în ziua rîscumpărării voastre." Fără Duhul Sfînt, voi nu sînteți pecetluiți. Dar Duhul Sfînt este pecetea lui Dumnezeu.

⁸⁴ Și atunci, că, toți care nu au fost pecetluiți prin Duhul Sfînt, au luat semnul fiarei. Și semnul fiarei este un semn al lepădării, care este, a respinge Duhul Sfînt. Vedeți ce vreau să spun? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.]

⁸⁵ Atunci cînd anul de jubileu, sau sunetul venea, oamenii primesc Duhul Sfînt; iar dacă voi intenționat, cu voia Îl respingeți, Dumnezeu nu mai are, sau, nu mai este sub nici o obligație să vă mai vorbească vreodată. Atunci voi veți fi însemnați, toate modelele vechi din Vechiul Testament, modelează numai și vestesc despre cel Nou. Și să respingi pe

Cristos, și să-L refuzi, cînd El a bătut la ușa ta, tu ești pe o linie de pericol de a fi perforat în ureche. “Credința vine prin auzire, auzirea Cuvîntului lui Dumnezeu.” Și Dumnezeu va pune un blindaj peste urechile tale, ca să nu mai fi în stare să mai auzi niciodată. Și tu nu vei face nimic mai mult decît să critici Evanghelia atît timp cît trăiești; și mori, și vei fi pierdut pentru totdeauna. Ce timp, pînă cînd este timp jubiliar, pînă cînd ușile sînt deschise! V-ați dat voi seama că același botez al Duhului Sfînt... [Fratele Branham bate pe amvon de cîteva ori—Ed.]

⁸⁶ Eu am studiat istoria pentru ultimii patru, cinci, șase ani, despre Duhul Sfînt, știind că acest timp care vine acum la mine, venea; că eu voi pune la o parte serviciile de vindecare ca fiind primele, pentru o vreme, și să predic Evanghelia. Corect. Primul lucru care eu trebuia să-l fac . . .

⁸⁷ Oamenii au zis, “De ce nu faci tu *aceasta*? De ce nu faci *aceea*?”

⁸⁸ Primul lucru care l-am avut de făcut cu darul acela Divin, era să cîștig inimile oamenilor. Dacă eu nu aș fi avut inimile lor, ei nu ar fi ascultat. Acum Dumnezeu l-a confirmat, și acum ei mă cred. Ei au văzut că lucrurile care au fost spuse s-au împlinit, cuvînt cu cuvînt. Ei au văzut Puterea lui Dumnezeu mișcîndu-se și făcînd întocmai exact. Acum ceea ce spui, ei vor crede. Acum primul lucru pe care eu trebuia să-l aflu, era despre ce am vorbit, căci Dumnezeu mă va ține răspunzător pentru aceasta în Ziua Judecării. Aceasta-i adevărat.

⁸⁹ Botezul Duhului Sfînt a căzut, prima dată de la Cincizecime, în Rusia, cu o sută de ani în urmă. Asta-i adevărat. Aceea este istoria. Și ei au avut botezul Duhului Sfînt, și au lucrat semne și minuni, cu o sută de ani în urmă; și L-au respins, ca o națiune, și L-au refuzat. Și cînd ei au făcut-o, ei s-au întors acum la anti-Dumnezeu, anti-religie, și au devenit comuniști, reci, cu inima brutală. Dacă voi nu ascultați de Dumnezeu, El vă va preda la un duh care vă va condamna, veți fi predați spre o minte desfrînată, să credeți o minciună, și să fiți condamnați prin ea. Acolo este unde Rusia stă în seara aceasta, condamnată în privirea lui Dumnezeu, deoarece ea a omis să primească mesajul jubiliar al botezului Duhului Sfînt. [Fratele Branham bate pe amvon de cinci ori—Ed.] Ei au fost predați la o minte desfrînată. Ei cred o minciună, și sînt condamnați prin ea, în privirea lui Dumnezeu.

⁹⁰ Următorul loc unde a căzut El a fost în Turcia, și Turcii L-au respins. Și au răstignit, și au aruncat în cisterne, și așa mai departe, cu săbii scoase în afară în felul *acesta*, pe acei oameni Armenieni, și așa mai departe, și i-a ucis cu sutele. Și priviți unde este Turcia în seara aceasta. A trecut de ea!

⁹¹ Acum, fratele meu, America a avut patruzeci de ani de predicare apostolică de modă veche, anul jubiliar. Și dacă ei nu-L vor primi ca o națiune, și mă tem că ei nu o vor face, atunci ei vor fi pecetluiți în afară, în întuneric, apostazie deplină. Toate dintre denomi-națiunile noastre, ele sînt bune, dar, frate, Dumnezeu nu se uită la denomi-națiuni. El se uită la indivizi. Creștinismul nu este o denomi-națiune. Creștinismul este o viață pe care o trăiește o persoană. Amin.

⁹² Într-o zi, AȘA VORBEȘTE DUHUL SFÎNT din Cuvîntul lui Dumnezeu, că, “America; acolo a fost o întreagă, respingere a lui Dumnezeu, și va primi semnul fiarei conform cu Apocalipsa capitolul al 13-lea.” [Fratele Branham bate pe amvon de trei ori—Ed.] Și noi ne mișcăm spre ea. Dumnezeu nu poate lăsa vreo națiune. . . .

⁹³ Dumnezeu nu este cu deosebire de națiuni. El nu caută la fața omului. El vrea pe oricine vrea. Și dacă o națiune va înflori și va face toate acestea și va rămîne, acel imperiu va dura pentru totdeauna.

⁹⁴ Dar fiecare imperiu al lumii va fi sfărîmat la venirea Stîncii despicate din munte, fără miini, care va sfărîma toate împărățiile lumii în bucăți. Și Cristos va domni și va stăpîni și domnia Lui nu se va sfîrși. “Numele Lui va fi chemat Sfetnic, Prinț al Păcii, Dumnezeu puternic, Părintele veșnic. Și guvernarea va fi pe umerii lui, și Împărăția de acolo nu se va sfîrși.” Aceea este Împărăția lui Dumnezeu care va veni cu Putere și demonstrare, dar tot restul lumii va fi ruptă și fărîmîtată în bucăți. Ei Îl vor respinge. Națiunile Îl resping, bisericile Îl resping, indivizii Îl resping; astfel că Dumnezeu poate judeca națiunile, El poate judeca bisericile, El poate judeca indivizii. Căci, un om care vine la Adevăr, și omite să umble în Adevăr, atunci el, conform cu Scriptura, el a hulit, sau respins, Duhul Sfînt al lui Dumnezeu, și a trecut de Ziua Răscumpărării.

⁹⁵ Prieteni, cînd voi umblați pe aici, și lucrurile pe care le obțineți. . . . Noi purtăm haine bune, cele mai bune haine. Cei mai bine îmbrăcați oameni din lume sînt Americanii. Cei mai bine hrăniți oameni din lume sînt Americanii. Ei conduc cele mai bune automobile din lume. Ei au cei mai mulți bani decît oricine din lume. Asta-i adevărat. Noi avem cel mai bun din fiecare lucru în lume. Noi avem unele din cele mai bune biserici din lume. Noi avem unii din cei mai buni oameni din lume. Și totuși, în toate acestea, o națiune în întregime, ne întoarcem treptat de la Dumnezeu; deoarece noi am așezat-o pe indivizi, noi am pus-o pe denomi-națiuni, noi am pus-o pe națiuni.

⁹⁶ Aici nu de mult, am întrebât pe un om, am zis, “Tu ești un Creștin?”

97 El a zis, “Eu îți voi da să înțelegi că eu sînt un American. Eu aparțin la o națiune Creștină.” Păi, aceea nu înseamnă mai mult decît nimic.

O fată, eu am zis, “Ești tu o Creștină?”

98 Ea a zis, “Eu îți dau să înțelegi, tinere, că eu ard o lumînare în fiecare seară.”

99 Ce contează cît de multe lumînări arzi tu? Ce contează cît de mult trăiești tu în această națiune? Ce contează la ce biserică aparții tu? “Dacă un om nu este născut din nou din Duhul lui Dumnezeu, el nu va vedea Împărăția lui Dumnezeu.” Acela era subiectul de avertizare al Domnului nostru Isus Cristos.

100 Prietenii mei, voi nu știți cît vă iubesc eu. Nu vă dați seama că atunci cînd eu sînt . . . că eu nu încerc să vă mustru doar pentru că eu stau în amvon; eu aș profita de voi.

101 Dar ceea ce eu vă spun, în seara aceasta, să fiți avertizați de Evanghelie! Fugiți, în Cristos! Lăsați la o parte totul! Nu așteptați după Miss Jones. Nu așteptați ca ea să pornească la biserică. Porniți înăuntru voi înșivă, chiar acum. Căci timpul ar putea să vină cînd Dumnezeu vă va arăta de a fi un sclav pentru tot restul vieții voastre, la un păcat de care tu ai fost legat așa de mult. Nu contează care este prețul!

102 Cineva a zis, nu de mult, a zis, “Dar, Frate Branham!” Această persoană era foarte sinceră, cum trăia persoana, trăia în păcat. “Oh,” a zis, “Eu sînt sincer. Eu cred în Domnul Isus Cristos.”

103 Eu am zis, “Dacă tu ești sincer, atunci dovedește că ești sincer. Renunță la păcatul în care trăiești.”

“Oh,” a zis, “vedeți, așa de mult este implicat.”

Eu am zis, “Am crezut că ești sincer.”

El a zis, “Eu am *asta* de făcut. Eu am *aceea* de făcut.”

104 Cel mai vital lucru pe care tu îl poți face este să vii la Isus Cristos, indiferent de ceea ce ai de făcut. Ce este mai important decît—decît să fii născut din nou?

105 Fiecare din voi știe că într-o zi voi veți fi un craniu și o grămadă de oase zăcînd dedesupt în ceva din acest lut de aici. Tot așa de sigur cum stați voi aici în seara aceasta, voi sînteți îndreptați înspre aceea. Asta-i adevărat. Cît de sincer ar trebui să fiți atunci? Voi pricepeți ce vreau să spun? Poate voi ați putea începe într-o oră de acum. Anul viitor pe vremea aceasta, acolo poate să nu mai existe nici o bucată de carne pe oasele voastre, în următoarele douăsprezece luni. Acolo poate să nu mai fie nici o urmă de viață în trupul tău, în următoarele douăzeci și cinci de minute. Și atunci din timpul acela, pînă

cînd veacurile nesfîrșite încetează să mai fie, nu va mai fi niciodată. Starea în care intri tu, aceea este starea în care tu vei fi pentru totdeauna.

¹⁰⁶ Astfel dacă tu ești căldicel, frate, acela este un loc periculos unde ai putea sta, este o stare căldicică. Isus a zis, "Sau ești în clocot sau rece. Sau ești pentru Mine, cu toată inima ta, sau ești împotriva Mea." Dacă tu trăiești doar o viață destul de bună, aceea nu se va socoti. Zdrențele tale de neprihănire de sine niciodată nu vor rămîne în Ziua Judecășii. Asta-i adevărat.

¹⁰⁷ Ziceți, "Păi, eu aparțin la biserică." Aceea nu are nimic de a face cu Aceasta. Eu cred că tu trebuie să aparții la biserică, aceea este în ordine, dar aceea nu are nimic de a face cu salvarea.

¹⁰⁸ Întocmai cum am spus azi dimineată, omul a mers peste tot, încercînd să-L afle pe Isus Cristos; El era deja în inima lui. Lucrurile acelea pe care le-a făcut el, strigarea și vorbirea în limbi, și așa mai departe, lucrurile acelea sînt în ordine, dar acelea sînt atributele lui Cristos să fie acolo înăuntru mai întii. Vedeți? Voi trebuie să-l primiți pe Cristos aici mai întii, apoi lucrurile acelea vor avea loc. Dar voi puteți face aceea, fără să aveți pe Cristos, atunci în ce fel de impas sinteți?

¹⁰⁹ Acum, eu am văzut păgîni strigînd. Asta-i adevărat. Eu am văzut oameni mergînd în jur și efectuînd lucruri cu arătare așa de ciudată, încît voi ați, voi puteți crede orice. Golește o funie afară dintr-un sac, uite așa, face ceva hocus-pocus peste ea, și frînghia stă chiar drept în sus în aer. Ia un cobra mare, și el atacînd, fie că el are colți sau nu; aruncă o zdreanță acolo, și priviți colții lui agățîndu-se în zdrențe. Merge acolo în jur, și cîntă puțină muzică peste el, și cîntă, și îl înfășoară în jurul gîtului. Și cobra aceea doar se uită la el, acționează de parcă ar vrea să lovească, și el se ține înapoi. Nu se apropie de el; el te-ar omori.

¹¹⁰ Și eu i-am văzut stînd acolo afară și umblau prin paturi de foc, cînd cărbunii erau arși. Se descălțau de ceea ce ei aveau pe ei, umblau drept în jos prin focurile acelea de cărbuni fără să le facă ceva, nici o vătămare deloc. Mergeau într-o groapă adîncă, bătută, plină de sticlă, și ieșită în afară în *acel* fel; alergau și făceau o săritură mare în ea, se întindeau jos și se rostogoleau iarăși și iarăși și iarăși. Și se ridicau sus, cu nici o tăietură pe ei, săreau înapoi afară. Aceea este credință, dar, frate, aceea nu este salvarea. Nu, domnule. Oh, așa, căile viclene ale Diavolului trebuie să înșele pe oameni!

¹¹¹ Salvarea este o afacere individuală cu Dumnezeu Atotputernic, prin Isus Cristos Domnul.

¹¹² Oh, ceea ce avem noi nevoie în seara aceasta, prieteni, este una din adunările de modă veche pe care le aveam cu ani în

urmă, să cutreiere toată națiunea. Unde, oamenii au mers acasă, ei și-au îndreptat casa lor, ei au luat—relele afară din casa lor, ei au oprit toate lucrurile lipsite de sens în jurul casei. Orice și fiecare casă, ei au avut-o drept pe linie. Și ei au încetat răutatea lor. Ei au încetat înșelăciunea lor. Ei au încetat minciuna lor. Ei au trăit cinstit și cumpătat unul cu altul; au trăit așa cum se cuvenea Creștinilor. Acela este felul de religie!

113 Și, astăzi, . . . același fel de religie pe care noi o avem, s-a ramificat și s-a ramificat pînă cînd ea, a devenit așa de șablonizată încît este un spectacol de Hollywood, aproape. Acum, voi știți că acesta este adevărul. Și noi mergem într-un loc, așezăm o mare orchestră de muzică, și cîntă muzică, și se agită, și procedează ca și cum, pretind că sînt Creștini. Dar mergeți la ei și înfrunțați pe unul odată, și vedeți ce obțineți. Vedeți?

114 Creștinismul este îndelung răbdător, bunătate, smerenie, blîndețe, răbdare. Este adevărat? “Cristos, cînd El a fost ocărit, El nu a ocărit înapoi.” Este adevărat? [Adunarea, “Amin.”—Ed.] Creștinismul este viața pe care o trăiește un om. Aceasta este o experiență personală. Nu . . .

115 Dar unii zic, “Astfel *acest* om, eu știu că acest om face *aceasta*. Eu știu că el poate—el se poate ruga pentru bolnavi și ei se vor face bine.” Acea nu înseamnă că el este un Creștin. Credința va face orice.

116 Dacă voi ați ajunge numai la locul, de Creștini!

117 Grupul nostru mic de aici la tabernacol, voi toți, dacă voi ați vedea numai cum vrăjitorii aceia și vrăcii lucrează miracole! Sigur, ei fac. Și ei au toate demonstrațiile pe care le produce Creștinismul, dar ei nu pot fi Creștini. Urmăriți viețile lor, ce fac ei.

118 Oamenii chiar acolo iau chiar trăirea cu alte femei, adulterul, ca o religie, și aceiași oameni fac semne și minuni. Nu în . . .

119 Există un lucru pe care ei nu-l pot face. Există doar un singur lucru pe care eu nu am fost în stare niciodată să-l văd ca vreun doctor vrăjitor sau altcineva să-l facă. Ei pot înfăptui miracole, ca să facă această frînghie să stea în sus. Ei pot să alerge prin foc, să vrăjească focul. Și ei pot face lucruri ca acelea. Dar ei nu pot să vindece pe oameni. Acea este ciudat. Ei pot pune blesteme peste oameni, și bolile vor veni peste oameni. Dar ei nu pot să ia blestemul, și să-i vindece.

120 Aceasta a fost în felul acela prin timpul Bibliiei. Cînd Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise, ei puteau aduce răni și buboane, dar ei nu puteau să le ia jos. Ei puteau aduce muște și păduchi, dar ei nu le puteau lua la o parte. Căci, Domnul este Acela Care vindecă pe bolnavi. Ei pot să danseze în duhul. Eu

i-am văzut de multe ori. Ei pot avea tot felul de manevre, dar ei nu pot să vindece pe bolnavi, sau ei nu pot să trăiască o viață Creștină. Acela este un lucru pe care ei nu-l pot face.

¹²¹ Și astfel aceasta devine o afacere individuală, cu fiecare bărbat și fiecare femeie. Și să vezi toate aceste lucruri false! Și Biblia a zis, că, “Cele două duhuri vor fi așa de apropiate, în zilele din urmă, încît acesta va înșela chiar pe cei Aleși dacă era cu puțință.” Asta-i adevărat. “Cristoși falși, duh fals ridicîndu-se, arătînd semne, înșelînd pe mulți.” Asta-i adevărat. Dar, “Oile mele cunosc Glasul Meu. Ele nu vor urma un străin.” Oh, în ce zi trăim noi! Și timpul jubileului este aproape încheiat.

¹²² Ascultă, prietene, în seara aceasta, dacă tu ești aici fără Cristos, și tu nu-L cunoști. Într-adevăr sigur în inima ta, sigur de aceasta, fără o umbră de îndoială căci Cristos este în inima ta, în regulă. Dar dacă tu zici, “Bine, Frate Branham, eu am fost copleșit și am plîns odată cînd am fost la altar.” Să nu iei aceea. Voi ziceți, “Bine, eu îți spun, Frate Branham, eu—eu m-am simțit bine, odată. Am dansat în Duhul, prin tot locul.” Să nu luați aceea. Vedeți? Voi ziceți, “Păi, m-am rugat pentru un om, odată, el s-a făcut bine.” Să nu luați aceea.

¹²³ Lucrul pentru tine de luat, este să știi că atunci cînd Cristos este în inima ta, cînd marile încercări și necazuri vin înainte, El încă este dulce cu tine. Tu să umbli întocmai la fel. Dacă totul merge greșit, și fiecare este împotriva ta, și fiecare lucru merge încoace, tu încă ești blind și iubitor. Aceasta este în ordine. Mișcîndu-te drept înainte. “Și voi, duhul vostru, poartă mărturie cu Duhul Lui, că voi sînteți fii și fiice ai lui Dumnezeu.” Dacă aceea nu face ecou în sufletul vostru, în seara aceasta, prietene, să nu fii marcat în afara Împărăției lui Dumnezeu. Să intrăm în Împărăția lui Dumnezeu.

¹²⁴ Și cînd un om este odată marcat în Împărăția lui Dumnezeu, el este pecetluit pînă la sfîrșitul călătoriei lui. “Să nu întristați pe Duhul Sfînt al lui Dumnezeu, cu care voi sînteți pecetluiți pînă în Ziua Răscumpărării voastre.”

¹²⁵ Acum, noi avem un obicei de chemare la altar de modă veche, aducînd pe oameni sus la altar. Dumnezeu să fie laudat pentru aceea! Acela este un lucru bun de modă veche pe care biserica Metodistă l-a început cu ani în urmă. Și ea avea o... Aceasta a fost bine, și încă este bine astăzi.

¹²⁶ Dar aceasta nu este necesar ca voi să veniți la altar să deveniți un Creștin. Ei nu au avut aceasta în zilele Bibliiei. Ei doar i-a socotit ca credincioși. Ei niciodată nu au făcut o chemare la altar, în tot timpul, în epoca apostolică. Acolo nu erau chemări la altar. Ei au zis, “Cît de mulți au crezut au fost botezați.” Este asta adevărat? Ei au devenit credincioși.

127 Când tu ești temeinic convins că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu, și în inima ta . . . Acum, nu în imaginația ta, ci, în inima ta, ceva face ecou acolo jos, și zice, “Acum eu sînt salvat.” Asta este tot ce aveți nevoie, chiar acolo, frate. Mărturisește-o afară, și lasă să iese afară cuvintele tale. Și atunci urmărește, urmărește viața ta de atunci înainte. Nici mai mult de cum un porumb nu poate să rodească scăieți, nici acel om nu ar putea să rodească fructe rele. El va trebui să rodească fructe bune.

128 Isus a zis, “Cel ce aude Cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are Viață veșnică, și nu va veni la condamnare ci a trecut de la moarte la Viață.” Aceea este pentru că ați crezut. Nu vă imaginați; ci voi Îl credeți. El a devenit un gând în inima voastră. Următorul lucru, voi L-ați exprimat ca o mărturisire. “Cel ce Mă va mărturisi înaintea oamenilor, pe acela Eu îl voi mărturisi înaintea Tatălui Meu și a sfinților Îngeri.” Atunci ceva se ancorează. Aceea este realitatea.

129 Dar ceea ce am fost noi învățați, prietene, ne-a aruncat jos de pe linie. Noi am fost învățați, oamenii Metodiști au învățat, la început, ei au zis, “Frate, când ei ajung într-un loc ca ei să poată striga, ei au sanctificarea, ei au avut toate acestea făcute.” Dar, voi veniți să aflați, că aceasta nu a mers prea bine. Asta-i adevărat.

130 Când Nazarinenii au putut striga, și și-au ridicat mîinile sus, și alergau în sus și-n jos pe culoar, ei au zis, “Acesta-i El.” Și mulți dintre ei au strigat și au alergat în sus și-n jos pe interval, și au ieșit afară și au trăit orice fel de viață, astfel că ei au știut că acela nu era El.

131 Penticostalii au venit înainte, când Dumnezeu a început să reazeze înapoi darurile, la biserică, au început să vorbească în limbi. Ei au zis, “Acesta este El. Acesta Îl are acum. Noi toți sîntem așezați.” Dar ei au aflat că ei nu L-au avut. Aceasta-i adevărat. Oamenii vorbesc în limbi și trăiesc orice fel de viață.

132 Frate, ce este aceasta, să fii sigur! Acum, strigatul este în ordine. Eu cred în sanctificare; da, domnule, nu a mea, ci a Lui. Vedeți? Asta-i adevărat. Nu sfințenia mea, ci a Lui. Când El, Duhul Sfînt, își pune sfințenia Lui aici înăuntru, ea este sfințenia Lui, nu a mea. Eu sînt un păcătos, dar El este Domnul.

133 Acum, eu cred în sfințire, cred în strigare, cred că un om care este născut din nou va da un fel de demonstrație. Asta-i adevărat. Eu cred în vorbirea în limbi. Eu cred în tălmăcirea limbilor. Eu cred în vindecarea bolnavilor. Eu cred în profetii. Eu cred în lucrarea minunilor. Dar toate lucrurile acelea sînt ceva care urmează după ce voi ați primit pe Domnul Isus Cristos.

¹³⁴ Ceea ce noi am încercat să spunem, “Cînd el strigă, el Îl are. Cînd el profetește, el Îl are.” Dar aceea nu este ceea ce el are. Să iei un măr dintr-un pom, nu înseamnă că tu ai pomul. Vedeți? Tu ai un atribut al pomului. Și aceea este ceea ce a cauzat necazul. Dar cînd Cristos este odată aseasonat în inimă, toate celelalte lucruri doar automat au loc.

¹³⁵ Chiar acum vine timpul iernii. Toți pomii își vor pierde frunzele cu excepția stejarului. El își va ține frunzele. Cînd vine timpul primăverii, ele sînt frunze vechi moarte. Voi nu trebuie să mergeți să rupeți frunzele jos, astfel ca cele noi să poată veni. Doar lăsați ca viața nouă să vină, iar cele vechi vor cădea jos și cele noi vor veni înainte.

Acela este felul cum este cu Creștinismul.

¹³⁶ Să primiți pe Isus Cristos, nu face. . . Am auzit pe oameni zicînd, “Păi, glorie lui Dumnezeu, eu am blestemat odată. Eu puteam să înjur de să-i zboare șapca de pe capul omului. Și m-am lăsat de înjurături, eu știu că sînt un Creștin.” Nu, tu nu ești, prin aceea. Nu, domnule. “Eu odată am băut, și m-am lăsat de băut.” Acela este un lucru bun. Dar acela este lucrul moral, că te-ai oprit.

¹³⁷ Dar să primești pe Isus Cristos este să primești Persoana Lui în inima ta. Aceasta te face să mori față de lucrurile lumii, și Cristos trăiește în tine. Vedeți? Voi puteți absolut să încetați de a bea și totuși să nu fiți un Creștin. Voi ați putea ține toate cele zece porunci și totuși să nu fiți un Creștin. Căci, dacă cele zece porunci v-ar fi salvat, atunci Isus nu ar fi trebuit să moară. Dar Isus a murit ca El să vă poată da Viața veșnică. Și aceea este ceea ce este, acesta este Duhul Sfînt care locuiește în voi; nu ținerea de legi sau făcînd lucruri, sau ceva de felul acela. Acelea sînt fapte. “Nu prin fapte sînteți mîntuiți; ci prin har sînteți mîntuiți, prin credință.”

¹³⁸ Apoi dacă, în inima voastră, voi ați primit pe Domnul Isus, voi sînteți în pace cu El. Priviți în urmă, viața voastră. Eu vă spun felul de Creștin care îmi place să-l văd. Cînd voi mergeți în jos pe stradă, ziceți, “Acum, privește, vezi omul acela mergînd acolo? Acum, el este un Creștin. Eu nu aparțin la biserica lui, dar, frate, el este un Creștin. Eu vă voi spune, eu l-am văzut la înghesuială. Vezi femeia aceea de acolo? Da, domnule. Păi, ea ar putea să nu arate prea populară printre femei, dar ea este o Creștină. Eu vă spun, că ea este o Creștină.” Tot orașul să zică, “Acolo este un Creștin.” Ei îl vor cunoaște. Biblia spune că tu ești pecetluit.

¹³⁹ Ați pus voi vreodată o pecete pe ceva? Ei o iau sus în felul *acesta* și pun o pecete pe ea. Ei o presează. Aceasta este pe ambele părți.

¹⁴⁰ Ei te văd venind, și te văd mergînd. Este asta adevărat? Tu ești un Creștin, cu desăvîrșire, pecetluit de Duhul lui

Dumnezeu. Ei știu ce ai fost tu. Asta-i adevărat. Aceasta este o presare, o marcare, o pecetluire. Acela este exact adevărul. Acum, aceea este cînd tu ești pecetluit în Împărăția lui Dumnezeu.

¹⁴¹ Dacă hîrtia aceea este pecetluită odată legal, printr-un notar public, și numele lui este semnat pe ea, ea este legală atît timp cît ea este o hîrtie, frate. Asta-i corect. Este asta adevărat?

¹⁴² Și dacă un om este vreodată născut din Duhul lui Dumnezeu, nu credincios prefăcut ci într-adevăr umplut cu Duhul lui Dumnezeu, El l-a pecetluit acolo pînă în Ziua Răscumpărării lui. El va fi asemenea lui Cristos, astăzi. El va fi asemenea lui Cristos, mâine. El va fi asemenea lui Cristos, în ziua următoare. În încercări, el este asemenea lui Cristos. În necazuri, el este asemenea lui Cristos. În foamete, el este asemenea lui Cristos. În bucurie, el este asemenea lui Cristos. Peste tot unde îl vezi sau o vezi, ei sînt asemenea lui Cristos, pentru că ei sînt pecetluiți prin Duhul Sfînt. Vedeți ce vreau să spun? Acela nu este duhul vostru.

¹⁴³ Frate, soră, nu te juca în jur cu Dumnezeu prea mult, căci ar putea să vină timpul cînd timpul jubileului trece de ușa ta. Atunci tu ești dus la stîlpul Diavolului, atunci tu ești perforat prin ureche și tu nu mai poți să mai auzi Evanghelia glorioasă. “Ce vrei să spui?” Tu nu vei mai avea nici un folos de Ea. Voi știți ce este hula Duhului Sfînt? Este să respingi Aceasta. Asta-i adevărat.

¹⁴⁴ Cînd ei au hulit pe Duhul Sfînt, cînd ei au respins pe Isus Cristos. Ei L-au numit Beelzebub. Și tocmai lucrările pe care El le făcea, ei au zis, “Tu le faci prin Beelzebub.” Isus le-a spus atunci, aceea, ce au făcut ei. Ei nu L-au crezut.

¹⁴⁵ Și dacă un om refuză să creadă Adevărul cînd Adevărul îi este prezentat, și el refuză să-L creadă, atunci aceea o sfîrșește. Aceea este sigur.

¹⁴⁶ Astfel dacă voi nu cunoașteți pe Domnul în seara aceasta, nimic mai mult decît o mică experiență pe care ai avut-o. Dacă tu nu cunoști pe Domnul ca dragul, bunul, Salvator iubitor; nu ai vrea tu, în seara aceasta, chiar acum? Tu nu este nevoie să vii la altar; tu poți dacă vrei. Dar dacă tu nu-L cunoști. . .

¹⁴⁷ Ascultați la mine doar un minut. Dacă eu am găsit har în ochii voștri, ca fratele vostru. Dacă voi mă credeți de a fi slujitorul Lui. Acum eu pun aceasta puțin personal. Dar eu o fac pentru o cauză. Dacă voi credeți că eu am fost în legătură cu Dumnezeu Atotputernic, dacă voi credeți asta, ascultați la mine acum. Să nu lăsați ca soarele să răsară peste voi pînă cînd ceva este ancorat în inima voastră, că voi sînteți un Creștin, că voi sînteți în pace cu dușmanul vostru, voi sînteți în pace cu Dumnezeu.

148 “De aceea fiind justificați prin credință, noi avem pace cu Dumnezeu prin Domnul Isus Cristos.” Romani 5:1, “De aceea fiind justificați prin credință, noi avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos.”

149 Dacă voi aveți vrăjmășie împotriva vreunui vecin, împotriva altcuiva care va făcut rău, și persoana aceea va făcut rău; dacă voi, în inima voastră, nu puteți iubi persoana aceea, să nu luați experiența aceea. Voi trebuie să-i iubiți pe aceia care nu vă iubesc. Dacă voi iubiți pe cei care vă iubesc, păcătoșii fac la fel. Dar voi trebuie ca acum, nu să acționați doar ca și cum este un act religios, ci voi trebuie s-o faceți din inima voastră.

150 Păi, eu v-am cerut să vă rugați pentru mine, zilele trecute, sau azi dimineață, pentru mine. Eu am ajuns așa încît am criticat oamenii, felul în care se îmbracă femeile, și lucruri ca acelea. Eu nu vreau să fiu așa. Aceea este greșit. Acum eu o mărturisesc, chiar aici, că eu sînt greșit. Și eu am văzut predicatori mergînd afară și fac lucruri care nu sînt Scripturale, și eu zic, “Acum aceea este greșit.” Cine sînt eu să-i judec? Dumnezeu este judecătorul lor. Dumnezeu să ia duhul acela la o parte de la mine. Lăsați-mă să fiu ca Domnul Isus. Acea . . .

151 Și aceasta este adevărat, fratele meu. Ascultați, într-o zi, într-o zi, voi nu veți mai avea o ocazie să mai fiți în biserică.

152 Cînd eu plec departe și vin înapoi, soția mea îmi spune, “Tu știi *Așa-și-așa?*”

“Da.”

“Ai știut tu că ei au murit zilele trecute?”

153 Aici un vechi prieten de-al meu, cu care m-am jucat, ca băiat, Will Edgar King. El era ortacul meu, de cînd eram un băiețuș pînă acum. Noi am fost împreună. Noi am dormit împreună. Noi am locuit, am pescuit împreună, ca băieței, și am crescut. Și în timp ce eu eram peste oceane . . . Un tînăr, un tînăr robust care a fost vindecat odată, vindecare Divină, a mers înainte și a murit instantaneu de atac de inimă. Cine s-ar fi gîndit vreodată, că Will Edgar King, cam cu opt sau zece ani mai tînăr decît mine. Voinic, om tînăr, cam de o sută și optzeci de livre, mergînd înainte, tocmai tabloul sănătății. Un om tînăr cu o soțioară minunată, trei sau patru copilași, și doar s-a prăbușit. El a fost șeful cumpărător pentru toate supermarketurile din sud. Poziție bună, casă drăgălașă, familie drăgălașă, [Fratele Branham pocnește degetele o dată.—Ed.] dar a fost luat uite *așa*. Frate, Dumnezeu. . . Sufletul lui este în mîinile unui Dumnezeu drept care-i va da felul corect de judecată.

154 Noi ședem aici, în seara aceasta. Dumnezeu știe numai unde vom fi noi pînă dimineață. Acum, dacă voi nu sînteți în ordine cu Dumnezeu. . . În timp ce ne rugăm, chiar în inima voastră acum; nu pentru mine, nu pentru oameni, ci în inima voastră, înaintea lui Dumnezeu, ziceți, “Doamne Isuse, eu doar m-am jucat în jur. Dar, în seara aceasta, eu simt în inima mea că acesta este timpul cînd eu vreau să Te accept pe deplin ca Salvatorul meu. Și de acum înainte, prin harul Tău, eu voi privi drept la Calvar, și voi umbla o viață Creștină dreaptă.”

Să ne rugăm.

155 Tată Ceresc, în Care noi iubim și ne încredem, știind aceasta. . . Ca un predicator, preot, slujind lucruri spirituale la oameni, stînd aici în seara aceasta între cei vii și cei morți, știind aceasta, că într-o zi, fără o umbră de îndoială, eu va trebui să răspund pentru fiecare cuvînt, la Scaunul de Judecată al lui Cristos. Văzînd bărbați și femei înăuntru aici, oameni drăgălași, făcînd orice le cer să facă, Tată. [Porțiune goală pe bandă—Ed.] . . vād pe cineva în nevoie, și cu inima bună. Acum, Doamne, este greu, ca o ființă umană, cu ei, să aduc cuvintele acelea tăioase, că, ei trebuie să primească pe Cristos sau să fie respinși.

156 Tată, aceea ne aduce să cunoaștem că eu am o dragoste pură, Divină pentru ei, nu ceva care să-i rănească, ci ceva care-i iubește, Etern. Și eu le-am oferit pe Fiul Tău, Domnul Isus, Care va sta în locul lor la Ziua Judecării.

157 Tată, eu mă rog ca Tu să-i primești pe fiecare. Eu nu le-am cerut să ridice mîinile sus. Eu nu am simțit să fac aceasta. Dar am simțit că există mulți aici, Tată, care vor să umble aproape de Tine. Ei vor să se predea. Și ei o fac chiar acum. Prin credință, eu o cred, Doamne, că ei pun acum deoparte fiecare povară mică, și—și zic, “Din seara aceasta înainte, văzînd că viața este așa de fragilă, oricum, nu există mult de ea, eu vreau să folosesc tot ce am pentru Domnul Isus.” Și, Dumnezeule, admite aceea, ca din această seară, ei să umble așa.

158 Și apoi, Tată, fie ca aceiași oameni care umblă aici și iau împărtășirea în seara aceasta, acum, trupul frînt al Domnului Isus Cristos. Și apoi noi. . . Dacă ei fac aceasta cu o inimă sinceră, Tu ai spus că Tu îi vei învia în Ziua de apoi și le vei da Viață veșnică. Admite aceste lucruri, bunule Tată, căci noi le cerem în Numele lui Isus, Fiul Tău. Amin.

159 Eu nu o să vă întreb cîți ați făcut consacrarea, dar eu cred că mulți dintre voi ați făcut-o. Și, eu însumi, am făcut-o în inima mea. “Doamne, ia duhul acela critic de la mine.”

160 Acum, eu nu critic pe oameni, afară în fața lor, dar în inima mea eu o fac. Eu vād o doamnă umblînd în jos pe stradă, mai ales aceea, și vād că ea nu este îmbrăcată corespunzător. Eu spun, “Nu este aceea îngrozitor?” În inima mea; eu nu o spun la

nimeni altul. Pînă la urmă, aceea este treaba ei. Ea este un agent moral de liberă alegere. Ea nu are nici un drept să facă aceasta; Cristos i-a cumpărat viața ei; dar poate că ea nu înțelege.

¹⁶¹ Astfel aceasta nu este ca eu să critic. Las ca Dumnezeu să o facă. Eu sînt în amvon, eu voi predica Evanghelia cum știu eu mai bine, iar restul îi voi preda lui Dumnezeu. Domnul să vă binecuvînteze, prieteni.

¹⁶² Acum noi vom avea serviciul de împărtășire, doar în cîteva minute. Cît de mulți credeți în împărtășire? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Vă mulțumesc. Aceea este ce ne-a cerut Isus Cristos să facem, a zis, să luăm părțile frînte din trupul Lui, și să o facem pînă cînd El se întoarce din nou. Și dacă voi care credeți că acesta este Adevărul, și v-ar place să aveți acest timp de părtășie cu noi, în jurul Cuvîntului lui Dumnezeu aici, noi am fi fericiți ca voi să stați cu noi și—și să avem acest timp. Dacă nu, noi urmează să eliberăm, doar în cîteva momente. Ne-ar place ca voi să stați cu ceilalți, oricum, astfel ca voi să fiți în stare să vedeți felul cum luăm noi împărtășirea. Aceasta nu este numai. . .

¹⁶³ Aceasta este pentru, de-asemeni, pentru vindecare Divină. Voi știți asta? Cînd Israel a mîncat simbolul, mielul, paștele, ei au călătorit patruzeci de ani în pustie, și au ieșit afară fără nici o persoană slabă în mijlocul lor. Gîndiți-vă la aceasta, nici o persoană slabă, patruzeci de ani. Împărtășirea, un semn al credincioșilor.

¹⁶⁴ Acum, în Întii Corinteni capitolul al 11-lea, începînd cu versetul al 23-lea, eu am să citesc aceasta pentru binele bisericii. Pavel vorbește.

Căci am primit de la Domnul. . . ceea ce eu de asemenea v-am dat vouă, . . . Domnul Isus în aceeași noapte. . . cînd a fost vîndut a luat pîine:

Și—și cînd a dat mulțumiri, el a frînt-o, și a zis, Luați, și mîncăți: acesta este trupul meu, care este frînt pentru voi: faceți aceasta în amintirea mea.

Tot în același fel. . . el a luat paharul, cînd el a cinat, zicînd, Acesta este paharul din noul testament în sîngele meu: voi să faceți aceasta, ori de cîte ori voi îl beți, în amintirea mea.

Căci ori de cîte ori voi o faceți, voi mîncăți pîinea aceasta, și beți acest pahar, . . . voi arătați înaintea moartei Domnului pînă va veni el.

¹⁶⁵ Nu este asta minunat? "Arătați moartea Lui pînă cînd va veni El."

De aceea oricine va mîncă pîinea aceasta, și va bea acest pahar al Domnului, nevrednic, va fi vinovat de trupul și sîngele Domnului.

166 “Ce înseamnă aceasta, Frate Branham?” Ea înseamnă aceasta. Dacă voi veniți și luați împărtășire, și mergeți afară și trăiți un fel de viață diferită decît cum ar trebui să trăiască un Creștin, voi aduceți ocară și dizgrație la cauza Domnului Isus Cristos. Voi înțelegeți aceasta? Dacă tu ești un Creștin, vino. Dacă tu nu ești, să nu o faci. Privește.

Dar un om să se cerceteze pe sine, și așa să mănînce pîinea, și să bea . . . paharul

167 În regulă, al 29-lea verset.

Căci cel ce mănîncă și bea nevrednic, își mănîncă și bea osînda lui însăși, ne deosebind trupul Domnului.

Din această cauză mulți sînt bolnavi și slabi printre voi, . . . mulți dorm.

Căci . . . dacă ne-am judeca singuri, noi nu am fi judecați.

Dar cînd noi sîntem judecați, noi sîntem pedepsiți de Domnul, ca noi să nu fim condamnați cu lumea.

168 Cînd noi mîncăm această pîine și bem acest pahar, să ne examinăm pe noi înșine, și să spunem, “Acum, umblu eu vrednic?” Păi, eu nu umblu vrednic, nu. Dar Cristos, în mine, mă face să umblu vrednic. Eu Îl iubesc. Eu mărturisesc despre El. Eu nu sînt perfect; niciodată nu voi fi, în această lume. Voi nu sînteți perfecți, niciodată nu veți fi. Dar iubirea mea pentru El, și El mă lasă să trăiesc pentru El, și mie îmi place să o fac și să mărturisesc despre El. Eu nu merg afară și să chefuliesc, și să fac lucruri rele, care aduc reproș Numelui Său.

169 Dar dacă eu aflu că fac ceva, atunci eu sînt pedepsit de Domnul. De ce face Dumnezeu aceasta? “Ca noi să nu fim condamnați odată cu lumea.”

170 Acum, există o mare diferență între credincios și necredincios. Dumnezeu face o deosebire.

171 Amintiți-vă, credincioșii în Egipt erau toți în interior, (sub ce?) sub sînge. Mielul a fost omorît. Și sîngele lui, cu isop, era stropit pe ușă. Priviți unde a fost pus acesta. “Pe pragul de sus al ușii,” acela este tocul ușii, prin care trebuie să treci. “Pragul de sus al ușii, și pe ușiorul ușii.” Vedeți ce este acesta? Crucea, cu sute de ani înainte ca Mielul lui Dumnezeu să vină și să fie omorît. Dar simbolul Mielului, el era pus pe ușior și pe ușă. Și fiecare Israelit, venind sub acel sînge, era interzis să mai iese afară. Ia te uită, interzis să iese afară. Ei erau sub sînge. Ei nu puteau să meargă pînă cînd veneau poruncile să mărșăluiască, poruncile să meargă înainte. Simbolul lui Cristos.

172 “Odată, căci printr-o singură jertfă, El a făcut perfecți, pentru totdeauna, pe acei care sînt sfințiți în Cristos Isus; odată, pentru totdeauna.” Nu mai este întoarcere înapoi. Nu mai să meargă *aceasta*, nu mai să facă *aceea*. Oh, tu vei aluneca,

vei face lucruri care sînt greșite, dar tu te pocăiești și vii înainte. Vedeți? Dar odată ce Cristos sfințește un suflet uman, prin a-l umple cu Duhul Sfînt, el este protejat pentru totdeauna. Ia te uită, nu mai aveți dorință să faceți răul, “Căci închinătorul, odată curățit nu mai are conștiință,” sau “dorință,” în traducerea corectă. “Închinătorul, odată curățit!” Oh, eu doresc să fi putut doar să adîncesc aceasta adînc. “Închinătorul,” credinciosul, “odată curățit, nu mai are dorință de păcat, niciodată.” Stabilizat pentru totdeauna! “Căci El ne-a desăvîrșit, printr-o singură Jertfă, pentru totdeauna, pe cei care sînt în Cristos Isus.” Lumea devine moartă. Vouă nu vă mai pasă de ea. Afecțiunile voastre sînt fixate pe lucrurile de Sus.

173 Acum, dacă voi ziceți că sînteți un Creștin, și încă trăiți vieți lumești, atunci voi sînteți pedepsiți de Domnul, pentru ca voi să nu fiți condamnați cu lumea. “De aceea, cînd voi veniți împreună. . .”

De aceea, frații mei, cînd voi veniți împreună să mîncăți, zăboviți unul după celălalt. (Priviți.)

Dacă vreun om este flămînd, el să mănînce acasă; ca voi să nu veniți împreună spre condamnare. Iar restul eu le voi pune în ordine cînd voi veni.

174 Voi observați aici pe Pavel. Acei Corinteni, ei nu au înțeles-o. Ei au mers acolo sus, și chiar s-au îmbătat la masa Domnului. Și ei au mîncat și au băut, și au făcut totul greșit. Pavel a zis, “Cînd voi veniți împreună, dacă un om este flămînd, el să mănînce acasă. Dar cînd voi veniți împreună, zăboviți unul după altul.” Cu alte cuvinte, “Așteptați-vă unul pe altul.” El a zis, “Acum, aici este un frate care eu nu cred că el ar trebui să ia împărțășirea, dar să nu alergați acolo și să-l trageți afară. Aveți răbdare cu el. După ce se termină serviciul, și un timp cînd el. . . veniți acolo la casa lui într-o seară și stați jos, zicînd, “Frate, eu. . . Iartă-mă dacă sînt greșit. Dar eu te-am văzut aici jos, zilele trecute, pe stradă, beat,” orice făcea el, “afară cu vreo altă doamnă care nu era nevasta ta, iar tu iei împărțășirea. Eu te iubesc, frate. Hai—hai să ne rugăm tu și cu mine peste acest lucru și să-l îndreptăm.” Vedeți? Așteptați-vă unul pe altul. Faceți serviciu unul pentru altul. Nu fiți mai mari decît altcineva. Încercați și vedeți cît de mici puteți fi.

175 Eu adesea am auzit, zicînd, “Să nu fii niciodată mare în proprii tăi ochi.” Dacă tu ești mare, aceasta să fie în privirea lui Dumnezeu. Fii mic în privirea ta proprie. Fiecare om care se smerește, Dumnezeu îl va înălța. Dar acei care se înălță, Dumnezeu îi va înjosi. Vedeți? Fiți mici.

176 Aici este un om, zice, “Păi, el a zis, ‘Eu știu că. . .’ ” Acum, vedeți, el este fratele meu. Mi-ar place să fiu slujitorul lui, voi vedeți. Fiți slujitori unii altora. Iubiți-vă unul pe altul, în așa fel încît, oh, doamne, și voi veți—voi veți. . .

177 Noi obișnuiam să cîntăm un cîntecel. Eu nu știu dacă vi-l amintiți acum. Noi cîntam:

Binecuvîntată să fie legătura care leagă
 Inimile noastre în iubire Creștină;
 Părtășia de aceeași gîndire
 Este ca cea de Sus.

Cînd ne despărțim unul de altul,
 Aceasta ne dă durere lăuntrică;
 Dar noi încă vom fi uniți în inimă,
 Și sperăm să ne întîlnim din nou.

178 Cînd am stat acolo în catacombele Saint Angelo, și părea că zăceau acolo, peste tot, pentru o milă sau mai mult, pe pămînt, morminte, unde ei trebuiau să îngroape pe cei morți. Și chiar în colț erau niște morminte mititele, aceia erau copiii, unde ei au pus copiii în colț. Și acolo era o bisericuță acolo, unde ei trebuiau să se ascundă.

179 Am mers jos în vechea catedrală Romană unde ei îi ardeau pe rug, îi dădeau hrană leilor. Am pășit acolo afară în mijlocul aceluia loc, și am stat acolo. M-am uitat în jur. Eu nu l-am văzut încă. Toate cărămizile cădeau acolo înăuntru, la locurile mari de unde ieșeau leii. Eu am mers drept cam unde m-am gîndit că poate era groapa leilor, unde au murit Creștinii. Mi-am ridicat mîinile; am stat acolo. Am zis, “O Isuse, eu sînt o creatură așa de nevrednică, să mă gîndesc că frații mei și-au pecetluit mărturia lor acolo, prin gura leilor, și așa mai departe, pentru cauza lui Isus Cristos.”

180 S-a întîmplat să stau, să mă uit în spatele meu, acolo era cineva care a ridicat sus vechea cruce zgronțuroasă, stînd sus acolo. Eu am început să fredonez în inima mea, “Pe un deal departe de tot a stat o cruce veche zgronțuroasă, emblema suferinței și rușinii.”

181 Mă uit, la oameni prin veacuri; toată lumea este udată cu sîngele martirilor Domnului Isus Cristos. M-am gîndit, “Ce călăușor, micuț vechi sîntem noi.” Gîndindu-mă la a lua o mică călătorie misionară, poate că trebuie să suportăm puțină persecuție, cineva rîde de voi. Eu devin un fotbal, pe care—care oamenii mă lovește în jur de multe ori. Aceea nu contează nimic. Ei au lovit pe oameni în jur înaintea mea. Ei au făcut lucruri ca acestea, și au numit *aceasta*, *aceea*, sau *cealaltă*. Eu am o Evanghelie de predicat, a Domnului nostru pe care eu îl iubesc. Eu am un țel de făcut. Și cînd eu ajung la capătul drumului, eu vreau să vin, cu fiecare din voi, zicînd aceasta, “M-am luptat lupta cea bună.” Unii din voi, în seara aceasta. . .

182 Fără îndoială, eu voi sta la amvon, cînd fața mea se va face palidă, buzele mele se vor pecetlui, și eu voi. . . Eu întotdeauna am vrut să mă duc peste amvon uite așa, acasă în Glorie. Într-una din aceste zile, eu voi predica ultima mea predică. Eu voi

face ultima mea chemare la altar. Eu mă voi ruga pentru ultima persoană bolnavă. Eu vreau să mor cu o Biblie în mîna mea, chemînd după Numele Domnului Isus Cristos. Să mă lupt o luptă bună; să sfîrșesc alergarea!

¹⁸³ Preaiubiții mei frați și surori, orice există, dacă există ceva în viața voastră, contrar lui Cristos, să o mărturisim, veniți aici sus acum și luați cina Domnului; unindu-ne inimile noastre împreună ca o unitate de credință Creștină, să lăsăm pe Domnul nostru Isus să știe că noi Îl iubim cu toată inima noastră. Și voi să o faceți acum în timp ce ne rugăm. Și, Teddy, dacă tu vrei . . .

¹⁸⁴ Eu cred că ei vin pe secțiuni. Este asta corect, frate? [Fratele Neville zice, "Da."—Ed.] Acum dacă bătrînii vor veni în față acum să ne ajute, și să stea aici. Și de unde începi tu, din care parte, Frate Neville, partea *aceasta*? [Fratele Neville răspunde.] În regulă. Acești frați acum ei au un sistem aici, astfel că ei nu trebuie să vină toți odată.

¹⁸⁵ Și acum veniți și luați împărtășirea cu noi. Noi vom fi fericiți ca voi să mincați această cină cu noi. [Fratele Branham oficiază așa cum pîinea și vinul de împărtășire se servește. Porțiune goală pe bandă—Ed.]

¹⁸⁶ Eu sînt sigur că noi toți putem spune, în seara aceasta, că noi sîntem fericiți că sîntem Creștini. [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Actul pe care voi tocmai l-ați făcut, este vechi de aproape două mii de ani. Înainte de plecarea Domnului nostru Isus, El ne-a poruncit să facem aceasta, și s-o facem pînă cînd El se întoarce din nou. Și El ne-a dat asigurarea Cuvîntului Său Propriu, care nu poate da greș, niciodată nu poate da greș. El a zis, "Cel ce mîncă trupul Meu și bea Sîngele Meu are Viață veșnică, iar Eu îl voi învia în Ziua de apoi," Sfîntul Ioan capitolul al 6-lea.

¹⁸⁷ Acea îmi dă o astfel de speranță, după ce am văzut religiile false ale lumii; închinarea la soare, închinarea la idoli, și toată concepția lor despre o ființă supranaturală. Dar, totuși, văd acest Cuvînt, cît de infailibil este El! Și Acela Care a dovedit că El este infailibil, ne-a dat această promisiune Divină a Lui, că El ne va învia în Ziua de apoi.

¹⁸⁸ Acum, către străinii din porțile noastre, există doar puțin mai mult din aceasta decît ceea ce noi tocmai am făcut. Eu o voi citi, mai întîi, pentru voi, din Biblie, în Sfîntul Ioan capitolul al 13-lea, cu versetul al 2-lea, începînd.

Și cina fiind terminată, diavolul a . . . pus în inima lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, să-l vîndă;

Isus știind . . . Tatăl i-a dat toate lucrurile în mîinile lui, . . . căci el a venit de la Dumnezeu, și a mers la Dumnezeu;

El s-a ridicat de la cină, . . . și-a pus hainele la o parte; și a luat un ștergar, și s-a încins.

După aceea el a turnat apă într-un lighean, și a început să spele picioarele ucenicilor, și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins.

Apoi el a venit la Simon Petru: . . . Petru a zis către el, Doamne, tu să-mi speli picioarele?

Isus a răspuns și a zis către el, Ce fac Eu acum tu nu știi . . . ; dar tu vei ști după aceea.

Petru a zis către el, Tu niciodată nu-mi vei spăla picioarele. Isus i-a răspuns, Dacă Eu nu te spăl, tu nu ai parte cu mine.

Simon Petru a zis către el, Doamne, nu numai picioarele mele, ci . . . mâinile mele și . . . capul.

Isus a zis către el, Cel ce este spălat, nu este nevoie să spele . . . să nu spele decât picioarele, dar este curat în fiecare fel: . . . voi sînteți curați, dar nu toți.

Căci el știa cine o să-l vîndă; de aceea el a zis, Voi nu sînteți toți curați.

Astfel după ce el le-a spălat picioarele, și și-a luat haina, și . . . s-a așezat jos din nou, el a zis către ei, Știți voi ce am făcut Eu pentru voi?

Voi mă numiți Stăpîn și Domn; și voi spuneți bine; căci așa sînt Eu.

Dacă Eu atunci, Domnul și Stăpînul vostru, v-am spălat picioarele; voi . . . trebuie să vă spălați picioarele unii altora.

Căci Eu v-am dat un exemplu, ca voi să faceți așa cum Eu am făcut pentru voi.

Ferice de voi dacă voi știți aceste lucruri și le faceți.

¹⁸⁹ Aceasta a fost o rînduială a tabernacolului aici, cu anii, timpul a douăzeci și ceva de ani de existență, cînd noi întotdeauna am făcut o practică a spălării picioarelor. Oamenii Bapțiști au dus-o înainte de penticostali; penticostalii au preluat-o în ziua lor; și aceasta este dusă înainte. Astfel noi sîntem, în seara aceasta, ca întotdeauna, am ținut această rînduială.

¹⁹⁰ Noi mergem într-o cameră, aici, numită camera de rugăciune. Doamnele merg în aceea . . . ? . . .

¹⁹¹ Iar bărbații merg într-o cameră, să pr- . . . la acest birou aici, biroul diaconilor. Și noi ținem spălarea picioarelor.

¹⁹² Iar voi, străinii, cu noi în seara aceasta, nu un străin, ci un împreună cetățean al Împărăției, dacă voi nu ați mai făcut aceasta, fie un bărbat sau o femeie, noi vă cerem prin urmare și vă invităm să veniți și să vă uniți cu noi în această partășie. Și

dacă voi nu ați mai făcut-o înainte, noi vom fi bucuroși să avem părtașia voastră în seara aceasta pentru prima dată cu noi. Oricum, dacă voi nu simțiți că voi doriți să o faceți, ceva vă urgencează să mergeți acasă imediat, sau ceva, noi vrem să spunem că noi sîntem fericiți că voi ați fost cu noi aici în această seară.

¹⁹³ Eu cumva îmi cer scuze că mi-am întrerupt predica, și alte lucruri, în felul în care am făcut-o, eu nu sînt prea mult un predicator, de la început, și apoi am venit cumva cam pe neașteptate, aceasta o face cumva cam greu pentru mine. Puțin mai tîrziu, poate, Domnul mă va ajuta în aceste chestiuni.

¹⁹⁴ Și poate că după întoarcerea înapoi din vest . . . Eu sper că Domnul îmi dă o odihnă bună acolo, astfel ca să mă pot întoarce înapoi, și poate că Fratele Neville și eu să ținem o bună trezire de modă veche aici pentru cîteva seri, în predicarea Cuvîntului.

¹⁹⁵ Și cineva tocmai m-a întîlnit astăzi, care vrea să fie botezat jos în rîu. Eu aș fi bucuros să botez pe oricine, în orice loc. Aceasta este în regulă.

¹⁹⁶ Acum, voi, voi sînteți întotdeauna bine veniți la Tabernacolul Branham. Noi nu sîntem nici o denominațiune. Noi nu sîntem împotriva denominațiunilor, dar noi doar nu sîntem denominaționali. Astfel, voi sînteți întotdeauna bine veniți. Noi nu avem ceva membri aici. Noi doar avem părtașie unul cu altul. "Acum, Sîngele lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, ne curățește de toată fărădelegea."

¹⁹⁷ Și pînă ne întîlnim din nou, fie ca pacea lui Dumnezeu și harul să fie cu fiecare din voi. Mă rog ca Dumnezeu să ia boala din mijlocul vostru, și să vă dea o călătorie bună, sigură în seara aceasta spre casă, sănătate bună și tărie, sperînd să vă întîlnească aici Miercuri seara.

¹⁹⁸ Pînă atunci, fie ca harul Lui să fie cu voi, în timp ce ne ridicăm dacă vreți. Vă mulțumesc. Doar . . . Pastorul de aici, Fratele Neville, va elibera într-un cuvînt de rugăciune.

¹⁹⁹ [Fratele Neville se roagă. Serviciul continuă în camere separate, pentru spălarea picioarelor—Ed.]

Anul Jubiliar, Vol. 4 No. 15
(*Jubilee Year*, Vol. 26 No. 6)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, original dat în Engleză Duminică seara la 3 Octombrie, 1954, la Tabernacolul Branham în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică și tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere Românească a fost publicată în 1994 de către:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org